

PARANTAJAN KÄSIKIRJA

E. Okakuusi, H. Jalojuuri, M. Sirosoihtu

Parannustaikuutta voi toteuttaa pääasiallisesti kolmella eri tavalla:

- ❖ Paras ja luonnollisin keino on hyödyntää potilaan omaa energiaa parantamisprosessissa. Tämä tarkoittaa yleensä sitä, että parantaminen tapahtuu nopeammin ja vähemmän kivuliaasti. Tätä käytetään ensisijaisesti, mutta joskus potilaan oma energia on esimerkiksi myrkyn takia heikentynyt tai energiaa saattaa olla niin vähän, ettei tätä voida käyttää vaarantamatta potilaan henkeä. Kehoa voidaan esimerkiksi "muistuttaa" siitä millainen se oli ennen traumaa ja auttaa sitä palaamaan ennalleen. Tämän vuoksi anatomian tuntemus on erittäin tärkeää.
- ❖ Toinen tapa on hyödyntää parannuksen tekijän omaa energiaa/magiaa. Tällöin haavat kyllä parantuvat, mutta toipumisaika saattaa olla pidempi. Prosessi ei ole sen kivuliaampi, mikäli käyttäjä on perehtynyt parantamiseen, mutta asiaan vihkiytymättömät saattavat aiheuttaa ylimääräistä kipua. Tätä voidaan hyödyntää niin kauan kuin parantaja jaksaa kanavoidsa omaa taikuuttaan haavan parantamiseksi. Tulee kuitenkin huomioida, ettei kaikkien energia sovi kaikille, minkä vuoksi huolellinen esitutkimus on tarpeen.
- ❖ Kolmas keino on käyttää ns. ulkoisia energianlähteitä, esimerkiksi liemet, taikakasvit, feeniksin kyyneleet, parannuskristallit ja muut erilaiset taikuutta ja voimakasta energiaa sisältävät esineet ja asiat. Myös loitsija voi käyttää ympäristössä olevaa vapaata energiaa kanavoinnissa hyödykseen.

Periaatteessa kaikkia loitsuja voidaan käyttää riippumatta siitä mistä energia kanavoidsaan, mutta vaatii perehtyneisyyttä tunnistaa eri tavat toisistaan. Yleensä henkilö, jota ei ole koulutettu parantajaksi kykenee käyttämään vain omaa energiaansa. Liemet ja taikakasvit toimivat kaikilla, jotka tietävät mihin ja miten niitä käytetään.

TAIKAJUOMAT JA KASVIT

Liemet tai taikajuomat ovat erilaisia aineita ja seoksia, joilla on useita erilaisia vaikutuksia, ainesosista ja valmistustavasta riippuen. Parannuksessa käytetään perinteisesti erilaisia uutteita tai juomia, joita saadaan erilaisista kasveista tai taikaolentoista.

Vastamyrkyissä, eli yleensä vastaliemissä, pätee tiettyjä lainalaisuuksia. Tunnetuimpana voidaan kuitenkin pitää Golpalottin kolmatta lakia, jonka mukaan sekoitetun myrkyn (liemi, jossa on useita myrkyllisiä ainesosia) vastalääke on suurempi, kuin kunkin erillisen ainesosan vastalääkkeiden summa. Toisin sanoen, eriteltyjen aineiden vasta-aineiden lisäksi tarvitaan jokin yhdistävä ainesosa, joka tekee vastamyrkystä tehokkaamman, kuin myrky itse.

Uutteet ovat liemiä, jotka sisältävät pääasiassa vain yhtä tiettyä kasvia. Esimerkkeinä tästä ovat esimerkiksi ukonhattu-uute ja alruunauute, joita voidaan käyttää sellaisenaan, tai erilaisten juomien pohjina tai komponentteina. Uutteita voidaan tehdä kaikista kasveista ja niiden parantava vaikutus riippuu, paitsi kasvin ominaisuuksista, myös poimimisajankohdasta ja valmistelusta. Uutteista tulee sitä vahvempia, mitä enemmän kasvia käytetään ja mitä kauemmin sitä liotetaan nesteessä, johon se uutetaan. Valmistajan antamia laimennusohjeita onkin tämän vuoksi syytä noudattaa tarkasti, sillä muutoin saattaa ilmetä harmillisia haittavaikutuksia.

Ukonhattu-uute: Aine, jota käytetään perinteisesti ihmissusien torjunnassa. Ukonhattu on pieninäkin annoksina myrkyllinen ihmissudelle ja myös tavalliset sudet välttelevät sitä luonnossa. Sillä voidaan hoitaa oireita, jotka ovat aiheutuneet esimerkiksi ihmissuden raapaisusta. Yleensä uute sellaisenaan höyrystyy joutuessaan kosketuksiin lämpimän (n. 25 astetta) ilman kanssa, joten käsittelyssä tulee noudattaa erityistä varovaisuutta. Pikainen laimennus on tärkeää. Höyrystymisen estämiseksi voidaan käsittelyn aikana hyödyntää esimerkiksi kuplaloitsun ja tyhjiöloitsun yhdistelmää. Kotikäytössä ja apteekkeissa myytävät uutteen ovat yleensä laimennettuja ja käyttövalmiita, tällöin ei tarvitse huolehtia höyrystymisestä. Puhdas ukonhattuesanssi aiheuttaa usein ärsytysoireita ihokontaktiin joutuessaan. Äärimmäisen pieninä annoksina sitä käytetään Sudenmyrkyjuomassa, jolla tehdään ihmissusi täydenkuunaikana vaarattommaksi.

Alruunauute: Alruunaa käytetään haudutettuna erilaisissa juomissa voimistamaan sen vaikutuksia. Alruuna soveltuu erinomaisesti vahvistamiseen ja muotoon palauttamiseen. Sillä voidaan virvoittaa väkevästi kangistetut ihmiset. Lisäksi sen avulla on mahdollista kumota lukittuneita ja epäonnistuneita muodonmuutoksia. Uute säilyy paremmin ja pidempään kuin haudutettu alruuna. Sitä valmistetaan usein alruunoiden juuriuosuksista, joita ei yleensä hauduteta kitkerän maun ja hitaan kypsymisen vuoksi. Uutteen valmistuminen vaatii pitkällisen prosessin, jonka tulee tapahtua pimeässä ja viileässä. Suora auringonvalo heikentää alruunoiden maagisia ominaisuuksia ja pitkällinen altistuminen voi tuhota ne kokonaan. Alruunauutteen sijasta voidaan käyttää myös kuivattua alruunanjuurta, joka kuivumisprosessin jälkeen kestää valoa ja säilyy äärimmäisen pitkään. Teho on kuitenkin heikompi, minkä vuoksi tarvitaan suurempia määriä riittävän vaikutuksen saamiseksi.

Myrsyliuute: Myrsyli on rottaa muistuttava olento, jolla kasvaa selässä merivuokkoa muistuttava kasvannainen. Myrsyli käyttää ravinnokseen äyriäisiä, mutta myös myrsyliä päälle tallojen jalkoja. Myrsylin tuntokarvoilla on todettu olevan vaikutusta haavojen parantamisessa, sillä siitä

tehty uute poistaa kivun. Uute auttaa erityisesti palovammojen, hiertymien, viiltojen ja arprien aiheuttaman kivun lievittämisessä ja parantamisessa. Vaurioitunutta aluetta liuotetaan uutteen useita kertoja, 15 minuuttia kerrallaan. Auttaa myös aknen ja paiseiden hoidoissa, varsinkin yhdessä pollomuhkun mädästä tehdyn voiteen kanssa. Sisäisesti nautittuna parantaa mm. vastahaavoja ja auttaa närästyksen, mutta aiheuttaa pahanhajuista hengitystä ja ohimenevää huimausta. Väriltään myrsyliuute on vahvan sirtuunan kellervää läpinäkyvää nestettä.

Ruutauute: Ruuta on parannusvoimia sisältävä ikivihreä pensaskasvi, joka kasvaa Välimeren seudulla ja Lounais-Aasiassa. Sitä voidaan käyttää vastamyrkyyn useisiin myrkyihin, sekä hoitamaan niistä aiheutuneita oireita. Se hoitaa myös ranskalaisen perimätiedon mukaan Hullukoiran puremat. Lisäksi Ruutauute toimii ainesosana harvinaisessa Felix felicis taikajuomassa.

Mäkimeiramiuute (Dittanyuute): Mäkimeiramiuute on voimakas sellaisenaan käytettävä uute haavojen parantamisessa. Muutama tippa avonaiseen haavaan saa ihon kuroutumaan haavan päälle ja aiheuttaa yleensä hetkellisen savunkohoamisen parantuvasta kohdasta. Savun hälvettyä haava näyttää muutaman päivän vanhalle ja paranemisprosessi voi alkaa. Toimii esimerkiksi halkeentumisen (velhon tai noidan ilmiintyessä huolimattomasti aiheutuva moninainen ongelmatila) hoidossa. Raakaa kasvia itsessään voidaan nauttia ja tällöin parannetaan pieniä haavaumia sekä sisäisesti, että ulkoisesti. Hopean kanssa käytettävänä mikstuurana sillä hoidetaan ihmissudenpuremia. Hoito on kuitenkin vain kosmeettinen, "ihmissuden kiroukselle" (puremauhurille) ei ole tunnettua hoitokeinoa. Uute on myös yksi usein käytetty ainesosa erilaisten nukkujuomien ja erityisesti Elävien kuolleiden juoman vastajuomissa. Mäkimeiramin toinen, harvinaisempi nimi on "Palava pensas".

Juomat eroavat uutteista oikeastaan vain siinä, että ne valmistetaan yleensä useammasta ainesosasta ja korkeammassa lämpötiloissa. Tämän vuoksi lämpöherkät ainesosat eivät sellaisenaan sovellu taikajuomien ainesosiksi. Uutteita voidaan käyttää juomien pohjana tai yksittäisenä ainesosana. Juomia on lukemattomia erilaisia ja niitä voidaan käyttää melkein missä tahansa. Vain joidenkin taikajuomien valmistus vaatii erikseen maagista lahjakkuutta, minkä vuoksi useat surkit pystyvät toimimaan liemenkeittäjinä ja apoteekkareina. On myös tärkeää, että liemien reseptit pysyvät salassa jästeiltä, sillä teoriassa on mahdollista, että jästi, oikeat ohjeet saadessaan, pystyisi keittämään maagisen liemen hunajasta, mintusta ja laventelistä, mitä käytetään kauneustaikeuden kosmetiikkatuotteissa hyvinkin laajalti. Liemien valmistus vaatii perehtyneisyyttä, kärsivällisyyttä ja näkemystä. Varsinkin harvinaisten ja voimakkaiden taikayrttien ominaisuudet vaihtelevat yksilöllisesti. Näiden ominaisuuksien havaitseminen ja hyödyntäminen vaatiikin hyvin harjaantunutta silmää. Valmistuneet parantajat osaavat keittää yleisimpiä parannusliemiä unissaankin, mutta voimakkaammat liemet vaativat erikseen perehtymistä. Voimakkaimpia liemiä varten tarvittavat aineet ovat äärimmäisen vaarallisia, minkä vuoksi niiden säilyttäminen ja käsittely tulee toteuttaa äärimmäistä varovaisuutta noudattaen.

Särkyliemi: Lievittää kipua ja särkyä. Laimentamaton särkyliemi on vahvaa tavaraa, ja se tulee annostella ja laimentaa asiaankuuluvalla tavalla. Särkyliemi on mahdollista valmistaa hyvin monella eri tavalla, minkä vuoksi esim. allergiat on helppo kiertää.

Verenpalautusjuoma: Käytetään verenhukan parantamiseen. Saa juojan oman veren määrän kasvamaan. Väriltään punaista.

Pippurijuoma: Käytetään basillien häätämiseen ja potilaan lämmittämiseen. Parantaa tavallista nuhaa ja flunssaa kädenkäänteessä ja auttaa esimerkiksi pitkään kylmässä vedessä olleita lämpenemään nopeammin terveisiin lukemiin. Saattaa joillakin potilailla aiheuttaa harmitonta ja ohi menevää korvien

savuamista. Väriltään harmaanpurppuraa, melko sakeaa nestettä. Muistettava ravistaa hyvin ennen jokaista käyttöä.

Unijuomat: Unijuomia on monia erilaisia. Yleisin on nukkujuoma, kts. alla. Toiseksi eniten käytetty on uneton unijuoma, joka nukuttaa sikeään unettomaan uneen. Sitä voidaan käyttää esimerkiksi painajaisten aiheuttaman unettomuuden ensihoitoon. Unetonta unijuomaa ei tule käyttää pitkäaikaisesti, sillä se saattaa aiheuttaa mielenterveydellisiä ongelmia (harhoja, masennusta, mielialan vaihteluita, keskittymiskyvyn häiriöitä, valveunia ym). Elävien kuolleiden juoma on erittäin vahva unijuoma, jota ei yleensä käytetä lääkinnällisiin tarkoituksiin. Se saa juojansa vaikuttamaan melkein kuolleelta, tosin hyvällä analyysiloitsulla on mahdollista nähdä elintoiminnot. Liian suuri annos voi saada nukkujan ns. ikuiseen uneen.

Nukkujuoma: Juoma, joka nukuttaa normaaliin uneen. Pieni annos helpottaa nukahtamista, suuri annos pakottaa uneen. Oikein annosteltuna nukkujuomaa voi käyttää myös pitkäaikaisesti univaikeuksiin, tosin se saattaa aiheuttaa lievää riippuvuutta. Tavallisimmin nukkujuomaa kuitenkin käytetään ahdistuksen ja unettomuuden väliaikaisessa hoidossa. Sillä autetaan, joskus jopa pakotetaan ahdistunut mieli lepoon, jotta se saa aikaa toipua järkytyksestä, stressistä ja traumaista. Esimerkiksi Tylypahkassa moni oppilas V.I.P ja S.U.P.E.R -tutkintojen eri vaiheissa saavat stressiperäisiä hermoromahduksia, jotka usein vaativat muutaman päivän lepoa sairaalasiivessä. Sairaaloissa juomaa käytetään vakavien traumojen jälkeen muun hoidon tukena, jotta potilaan mieli ja keho saavat levätä ja aikaa parantua. Väriltään yleensä sininen neste, mitä voimakkaamman väristä, sen vahvempaa. Lientä tulee useimmiten laimentaa ennen käyttöä.

Luurankoko-liemi: Kasvattaa menetetyt luut ja tukirakenteet takaisin. Käytössä huomioitava, että mikäli asiakkalla on avomurtuma esimerkiksi reidessä, suositellaan parhaan ja luonnollisimman hoitotuloksen saamiseksi vaurioituneiden luiden poistoa koko ko. raajasta. Tällöin epämuodostumien ja päällekkäisyyksien riski vähenee. Luurankoko korjaa myös luidenyhteydessä

olevat jänteet ja sidekalvot. Luurankoko tuoksuu pistävältä ja maistuu äärimmäisen pahalta. Ainut tapa annostella lääkettä turvallisesti on suun kautta, sillä tämä varmistaa että liemen taika sulautuu potilaan elimistön tarpeisiin. Avohaavaan suoraan käytettynä tai joutuessaan altistetaan asiakas hallitsemattomalle luustonkasvulle kipukohdassa. Laadukas Luurankoko-liemi savuaa hennosti joutuessaan kosketuksiin ilman kanssa ja aiheuttaa juotuna ensin lämpimän, sitten kylmän ja sitten taas lämpimän aallon, joka tuntuu poltteena, varsinkin nielussa ja murtumaalueella. Luiden kasvattaminen voi olla hieman kivulias prosessi.

Vahvistusjuoma/liuos: Tätä lientä käytetään heikotuskohtausten, voimattomuuden ja jäähmettyneisyyden hoidossa. Väriltään yleensä punaista ja melko kirkasta. Maistuu virkistävältä ja kunkin suussa erilaiselta, henkilön mieltymysten mukaisesti.

Voiteet ovat mistä tahansa aineesta tai aineiden yhdistelmistä tehtyjä tahnoja, voiteita, salvoja ja rasvoja. Niillä hoidetaan yleensä paikallisia pintavaurioita ja käytetään usein myös hauteissa tehostamaan parantavaa vaikutusta. Markkinoilla suosittu Tohtori Uinun Unhoitussalva on tehokas erilaisten arpien hoidossa. Sitä hierotaan ruhjoutuneeseen kohtaan ja salva ikäänkuin unhoittaa vammat ihosta ja palauttaa sen entiseen loistoonsa.

Taikakasvit ovat nimensä mukaisesti kasveja, joilla on maagisia ominaisuuksia. Useimpien kasvien maagiset ominaisuuden paljastuvat vasta tietyissä olosuhteissa, esimerkiksi poimimisajankohta ja -tapa vaikuttavat varsinkin tehoon. On myös kasveja, jotka paljastavat maagiset ominaisuutensa vasta oikeanlaisen käsittelyn jälkeen, tästä esimerkkinä on Pohjois-Aasiassa kasvava korstoheinä, joka vaatii useita hunajakylpyjä ennen kuin sitä voidaan käyttää lisäämään käyttäjänsä fyysisiä voimia.

Yrtit on yleisnimitys lääkinnällisille kasveille. Niiden käytöllä on pitkät perinteet niin velho- kuin jästiyhteisöissä. Aikojen saatossa jästit ovat kuitenkin

luopuneet lähes kokonaan yrttien käytöstä parantamisessa. Perinteisimpiä yrttejä ovat esimerkiksi laventeli, rosmariini, salvia ja minttu.

Rohdokset ovat yrteistä tai muista kasveista tehtyjä sekoituksia, joita käytetään erilaisten juomien, hauteiden ja voiteiden valmistuksessa. On olemassa myös kasveja, joista käytetään yleisnimitystä 'rohto' mutta ne luokitellaan yleisesti yrtteihin, juuriin tai muihin kasvilajeihin. Rohdoksista voidaan tehdä myös uutteen, mikä mahdollistaa useiden kasvien ominaisuuksien yhdistämisen yhteen uutteen samalla kertaa.

Juuret ovat yhteydessä maahan minkä vuoksi niiden vaikutus on yleensä voimakas pieninäkin annoksina. Juuret ovat yleensä valonherkkiä. Juuria käytetään yleensä tehostamaan yrttien tai juomien vaikutuksia. Esimerkiksi rohtovirmajuuren eli valerianan juurilla voidaan tehostaa nukkajuoman vaikutusta.

Heinien vaikutus liittyy yleensä fyysiseen kehoon ja sen ominaisuuksien tehostamiseen tai heikentämiseen. Esimerkiksi silmäruoho tehostaa näköä ja auttaa myös tulehduksien hoidossa. Haprolla voidaan hidastaa tai nopeuttaa aineenvaihduntaa, minkä vuoksi se onkin suosittu laihdutusjuomien ainesosa.

Muita parannukseen käytettäviä aineita:

Feeniksin kyynelneeste on äärimmäisen harvinainen ja voimakas parannusaine. Käytettävät kyyneleet tulee saada vapaaehtoisesti feeniksiltä ja niiden säilyttäminen vaatii erityisjärjestelyjä. Nestettä on mahdotonta säilöä suurina annoksina, sillä liian suuri kyynelmäärä korruptoituu helposti. Huhujen mukaan Pyhässä Mungossa on onnistuttu luomaan toimiva annos, joka soveltuu kahden äärimmäisen vakavan vamman tai yhden hengenvaarallisen tilan parantamiseen. Aineesta tai sen olemassaolosta käydään kiivasta keskustelua, sillä mitään virallisia tietoja ei ole julkisuuteen annettu.

Parantavat hyönteiset ovat menetelmä, jota erityisesti maahiset tuntuvat suosivan. Usein he yhdistävät hyönteiset johonkin juureen, jotta vaikutus olisi

tehokkaampi. Hyönteisiä tai niiden osia, samoin kuin juuria on toki käytetty taikajuomissa jo pitkään, mutta velhot eivät ole syyistä tai toisesta halunneet tunnustaa yksittäisten hyönteisten parantavia vaikutuksia. Maahiset sairastuvat velhojakin harvemmin ja he myös paranevat saamistaan haavoista hyvin nopeasti. Tutkijat ovatkin arvelleet sen johtuvan osittain lajityypillisistä ominaisuuksista, myös siitä, että maahisten ruokavalio koostuu pääasiallisesti juurista ja hyönteisistä. Myös läheinen yhteys maahan saattaa auttaa parantumisessa ja terveenä pysymisessä. 90% kaikista Maahisten saamista terveysongelmista johtuu, yleensä, ikävä kyllä, velhojen aiheuttamista ongelmista.

Yksisarvoisen veri on hyvin kyseenalainen aine, joka pitää mitä tahansa elossa, vaikka se olisi tuuman päässä kuolemasta. Vahvaa tutkimustietoa ei ole ollut tarjolla, luoja kiitos, mutta selvää on, että kun veri on kerran koskettanut huulia, elää kirottua elämää ja tarvitsee säännöllisiä annoksia, pysyäkseen elossa tässä kirotussa tilassa. Veri on hopeaista ja paksua.

LOITSUT JA TAIAT

Parantaminen on korkean tason taikuutta, joten velhon tai noidan on hallittava loitsut erinomaisesti, jotta ne toimivat oikein. Tämän lisäksi useimmissa tapauksissa parantaminen vaatii syvää anatomian ymmärrystä ja tottumusta diagnoosiloitsujen lukemiseen. Parannusloitsut pohjaavat kreikankieliseen loitsimiseen.

Tässä esiteltyjen lisäksi on monia erilaisia, hyvinkin spesifejä loitsuja jos jonkinlaiseen tarkoitukseen. Saman asian tekemiseen on useita erilaisia tapoja, jotkut parantajista käyttävät mieluummin loitsuja, sillä ne ovat hygienisimpiä ja onnistuessaan tehokkaimpia. Toiset käyttävät mieluummin liemiä ja voiteita tai muuta parannuskeinoa. Jokaiselle on paikkansa parantamisen maailmassa, kunhan se tehdään vastuullisesti ja siitä raportoidaan oikein.

Anapneo

Avaa hengitystiet, jos joku on esimerkiksi tukehtumassa.

Episkius (/ Episkey)

Parantaa pieniä vammoja. Esim. naarmuja, haavoja, mustelmia.

Fenkoli (/ Ferula)

Luo siteen ja lastan.

Herpaannu

Herättää kohteen tajuttomuudesta, mutta ei tehoa kaikkeen tajuttomuuteen.

Tergeo

Lääkinnällinen puhdistusloitsu. Poistaa veren ja muun orgaanisen lian kohteesta.

Apolymaanos / Desinfios

Desinfiointiloitsu, desinfioi avohaavoista bakteerit ja basillit sekä lian, joihin Tergeo on usein liian voimakas. Toimii myös tavallisiin pintoihin, esimerkiksi herkkiin kankaisiin ja keijujen siipien ja kasvien puhdistamiseen.

Minuo

Vuodattaa verta. Täsmenämällä tällä voidaan poistaa ylimääräistä verta tai jopa myrkkyjä ja epäpuhtauksia verestä.

Vulnera sanentur

Parantava loitsu, jota käytetään pienistä viilloista syviin haavoihin ja kudosaaurioihin.

Brackium emendo

Luidenparannusloitsu. Erityisen pahat luuvauriot pitää kuitenkin parantaa Luurankoko-liemellä.

Rafi veloniá / Ommel sitoumos

Ommelloitsu, parantaja voi maagisesti yhdistää kudokset ennen parantamista että ne pysyvät kiinni varsinaisen parantamisen jälkeen. Esimerkiksi syvät viiltohaavat vaativat 'ompelua' ennen parantamista, ettei kirouksen energia revi haavaa auki uudelleen. Mikäli loitsijalla ei ole käytössään taikasauvaa, ompelun voi toteuttaa myös yksisarvisen häntäjouhella tai vapaaehtoisesti luovutetulla tuoreella veelan hiuksella, minkä jälkeen voidaan käyttää esimerkiksi parantavaa haudetta. Loitsun ja ompelutekniikan kehitti vuonna 1998 parantaja nimeltä Augustus Sepsis, joka oli hyvin kiinnostunut "jästimäisten" täydennyshoitojen kehittämisestä. Loitsun kehittämisen jälkeen varsinkin maagisten viiltohaavojen paranemisajat ja hoitotulokset ovat parantuneet merkittävästi.

Anaisthisia / Puuduttuos

Puudutusloitsu, jolla voidaan lievittää kipua tai nukuttaa potilas. Loitsua käytetään siten, että loitsija painaa sauvansa kärjen esimerkiksi potilaan rannevaltimoa vasten ja lausuu loitsusanan. Tämän jälkeen loitsija voi määrittää kuinka suuren vaikutuksen hän haluaa. Kun vaikutus on riittävän suuri, loitsu lopetetaan irroittamalla sauvan kärki iholta. Vaatii loitsijalta harjaantumista, jotta tunnistaa oikeat määrät kuhunkin tarkoitukseen.

Anaisthisia amésos / Uinahtaus kivuti

Totaalinukutus, lisäämällä sanan amésos, ei ihokontaktia tarvita ja potilas vaipuu samantien syvään uneen, jossa hän ei tunne kipua tai kykene jännittämään lihaksiaan. Anaisthisia amésos vaatii loitsijalta suoran katsekontaktin ja selkeän sauvaliikkeen potilasta kohti. Loitsun käyttämisen yhteydessä on muistettava, että ilmatiet tulee pitää avoinna potilaan puolesta. Loitsu on äärimmäisen kuormittava ja yleensä loitsija ei pysty itse toteuttamaan riittävän nopeasti Anapneota ilmäteiden turvaamiseksi. Tämän vuoksi käyttöä tulee harkita tarkkaan.

Palaudu muotoosi

Haastava muodonmuutostaika. Saa muotoa muuttaneen esineen tai ihmisen (esim. animaagi) palaamaan takaisin alkuperäiseen muotoonsa. Jos kohde vastustaa palauttamista, tarvitaan kaksi loitsijaa. Ei toimi liemellä aiheutettuun muodonmuutokseen, esim. monijuomaliemeen. Ei toimi myöskään ihmissuteuteen tai vastaavaan. Mitä voimakkaampi muodonmuutos, sen vaikeampi palauttaa.

DIAGNOOSILOITSUT

Loitsut vaikeusjärjestyksessä.

Diagnosi fysikalis

Vaativampaa taikuutta, mutta diagnoosiloitsuista helpoin. Vaatii keskittymistä joksikin aikaa ja kohteen paikallaoloa. Loitsulla voi havaita poikkeamat fyysisessä terveydessä. Loitsu antaa vastauksena oireet, ei varsinaista sairautta. Tällä ei voi kuitenkaan havaita mitään, mikä ei vaikuta fyysisesti. Loitsulla ei voi havaita esimerkiksi mieleen vaikuttavia kirouksia, monijuomalientä (koska fyysisessä terveydessä ei vikaa), monia piileviä sairauksia eikä hyvin piilotettuja kirouksia. Vaatii anatomiantuntemusta tulkitsemiseen. Loitsu kertoo nimenomaan poikkeamat lajin omasta terveydestä, eli esim. se ei hälytä mitään vampyyrin tai ihmissuden kohdalla, mutta kesken vampyyrimuodonmuutoksen hälyttäisi.

Elenchos dilitriasi

Kertoo löytyykö elimistöstä myrkkyjä. Muista diagnoosiloitsuista poiketen kertoo elimistössä olevan myrkyn. Parantajan tehtävä on kuitenkin tietää miten mikin myrkky poistetaan elimistöstä.

Elenchos kakos

Kirouksiin erikoistunut diagnoosiloitsu. Diagnoosi ei kerro mikä kirous on kyseessä vaan antaa sen vaikutukset.

MIELENPARANNUS

Mielenparannus on yksi haastavimmista parantamisen aloista ja vaatii monen vuoden kestävästä erikoistumisesta. Mielenparantaja hoitaa taikuuden mieleen jättämiä vaurioita. Jästien psykologiset menetelmät ovat velhomaailmassa melko tuntemattomia. Jo edesmennyt Ash Selwyn esitteli jästien terapiakeinoja ensimmäistä kertaa velhomaailmalle, mutta ne eivät ole vielä mielenparantajien käytössä.

Mielenparantajien yleisiä tehtäviä:

-Sen selvittäminen, vaikuttaako jokin taika potilaan mieleen.

-Mieleen sillä hetkellä vaikuttavien kirousten purkaminen, mm.

komennuskirous, hämätys.

-Mieleen vaikuttavien kirousten jälkihoito, esimerkiksi mielen korjaaminen kidutuksen tai muun kirouksen jäljiltä. Korjailu ei kuitenkaan koskaan palauta mieltä sen alkuperäiseen tilaan, ja suuria vaurioita ei välttämättä pystytä parantamaan ollenkaan.

-Muistojen palauttaminen unhoitutan jäljiltä.

Elenchos myalo on mieleen erikoistunut diagnoosiloitsu, vaatii käyttäjältään taitoa ja ymmärrystä myös lukitiliksessa ja oklumeuksessa. Tämä loitsu vaatii parantajiltakin erikoistumista.

Lukilitiksen avulla voidaan katsoa potilaan mieleen ja etsiä mahdollisia ongelmakohtia, esimerkiksi kohtia, joiden muistoja on käsitelty (taitavaa unhoituta-loitsua voi olla vaikea huomata edes mielenparantajan). Parantaja voi tutkiessaan pyytää potilasta ajattelemaan tiettyjä asioita, jotta oikeat kohdat nousisivat esille. On erityisen tärkeää, että potilas päästää parantajan vapaaehtoisesti päähänsä ja että lukilitista käytetään varovasti tunnustellen. Väkipakolla ja voimalla tapahtuva mieleen tunkeutuminen vain vahingoittaa mieltä enemmän.

Okklumeusta eli oman mielen suojaamista voidaan käyttää parannuskeinona. Se tosin vaatii potilaan omaa aktiivista yrittämistä, ja sen avulla potilas voi oppia suojaamaan ja jaottelemaan mielensä esimerkiksi johonkin tiettyyn ongelmakohtaan liittyen.

Muistaos on loitsu, jolla voidaan palauttaa muistoja unhoitutan jäljiltä. Muistoja ei pystytä palauttamaan kaikkia kerralla (ellei kyse ole todella pienestä jutusta), vaan ne pitää usein palauttaa vähitellen pala kerrallaan pidemmän ajan kuluessa.

Unhoituta saa potilaan unohtamaan tietyt asiat, ja joko se jättää tyhjän aukon tai sen tilalle voidaan rakentaa keksittyjä muistoja (vaatii suurta taitoa). Unhoituta tulee käyttää harkiten ja useimmiten vain väliaikaisena ratkaisuna. Esimerkiksi traumaattiset kokemukset voidaan pyyhkiä ja palauttaa ne vähitellen, jotta potilas kykenee paremmin käsittelemään ne rauhassa, eivätkä muistot ole niin musertavia. Loitsun käyttämiseen tulee olla potilaan kirjallinen suostumus, ja potilaan täytyy itse olla koko ajan tietoinen, että häneen käytetään tätä hoitokeinoa.

Muistin pyyhkiminen muodostaa aivojen muistikeskukseen arpikudosta, johon voi kertyä esimerkiksi rippeitä pimeästä taikuudesta. Jos arpikudokseen kertyy tällaisia saasteita, se voi painautua esimerkiksi aivojen näkökeskukseen aiheuttaen erilaisia ongelmia. Tämä on mahdollista vain, jos potilaalta on pyyhitty muisti useita kertoja ja pitkän ajan kuluessa. Tilannetta voidaan auttaa vain palauttamalla potilaan muisti vähitellen.

MUITA PARANNUSMENETELMIÄ

Parannuskristallit ovat kiviä, jotka ovat usein hieman hienovaraisempia kuin taikasauva. Niitä voi käyttää mm. hitaaseen energian siirtämiseen potilaaseen (jolloin energia pitää ensin siirtää jostain kristalliin, jos kristallissa ei ole sitä valmiina) tai potilaasta pois. Parannuskristalleilla on pienempi riski vahingoittaa potilaan herkimpiä elimiä kuin loitsuilla. Niillä ei voi kuitenkaan poistaa fyysisiä aineita (kuten myrkyjä). Ne sopivat parhaiten joidenkin kirousten poistoon, ja joissain tapauksissa kristallin lisäksi kirous pitää vielä erikseen murtaa. Parannuskristallia tulee aika-ajoin puhdistaa magiajäänteistä, ja esim. imetty paha energia pitää purkaa tai siirtää siitä johonkin muualle. Kristallien puhdistaminen on äärimmäisen monimutkainen prosessi. Kristalleja osaavat käyttää kaikki valmistuneet ja asiaan tutustuneet parantajat. Parantamiseen soveltuvien kivien tunnistaminen on oma erityisalansa.

Luonnonparannus perustuu uskomuksiin ja kokemuksiin, ei niinkään tieteelliseen näyttöön. Osalla keinoista on ihan oikeita vaikutuksia, osa keinoista taas toimii lähinnä, koska potilas uskoo niihin ja täten edistää hyvinvointia (vrt. placebo-efekti). Tällä parantamisen alalla pyritään käyttämään keinoja, jotka ovat mahdollisimman lähellä luontoa ja säilyttävän kehon luonnollisen tasapainon. Esimerkiksi suoraan luonnosta kerätyt yrtit ja rohdokset ovat keskeisiä, samaten aineet, joiden uskotaan edistävän potilaan oman kehon luonnollista paranemisprosessia. Parannuskeinot voivat olla myös hengellisiä, esimerkiksi jollekin luonnon hengelle toiveiden esittämistä. Luonnonparannuksessa myös hoitajan empaattinen ja potilaaseen keskittynyt toiminta on keskeisessä osassa.

Kyseenalaisia parannusmenetelmiä:

Voodoo on taikuuden haara, jota harjoitetaan enimmäkseen Afrikassa ja Amerikassa mm. Karibian alueella. Sen perusajatuksena on luoda yhteys loitsittavaan eräänlaisen toteemin avulla. Kun yhteys on luotu, on toteemia mahdollista käyttää niin parantamiseen, satuttamiseen kuin manipulointiin. Yhteyden voimakkuus määrää loitsujen tehon ja siihen liittyy olennaisesti käyttäjän kokemus ja yhteyden luomiseen käytetty esine tai asia. Esimerkiksi hiuksella saadaan aikaan melko mieto vaikutus, kun taas verellä on huhuttu saatavan aikaan voimallisiakin vaikutuksia. Toteemin valmistukseen käytettävät materiaalit ja valmistajan tunteet vaikuttavat siihen, mihin toteemia voidaan käyttää. On myös varmaa, että toteemintekijän tulee olla myös loitsija, sillä yhden valmistama toteemi on toisen henkilön käsissä arvoton, joskin hieman karmaiseva nukke. Myös tunnetut pimeydenesineet, kuten kutistetut päät, liittyvät voodooon ja sitä harjoittavien noitatohtoreiden taikuuteen. Voodoo on ministeriön määrittelemässä kiellettävän taikuuden listassa, joskin kielto koskee vain toisten satuttamista ja manipulointia.

Uhrirituaalit ovat muinainen taikuudenlaji, jonka harjoittaminen on kielletty ministeriön toimesta. Rituaalitaikuus ja siihen liittyvät asiat ovat kyseenalaisia ja vaarallisia yhteisölle. On väitelty siitä, kielsikö ministeriö tämän taikuuden haaran ainoastaan siksi, että onnistuessaan se on voimallisimpia taikuuden muotoja ja että ministeriö halusi muodostuessaan turvata valta-asemansa kilpailijoita vastaan. Yhtä kaikkia, paljota ei tiedetä rituaalitaikuudesta tai uhrirituaaleista. Tiedossa kuitenkin on, että aikomuksista riippuen rituaali voi aiheuttaa sekä hyvää, että pahaa. Uhrina on saatettu käyttää mitä tahansa, pienistä eläimistä taikaolentoihin ja jopa ihmisiin. Tämän vuoksi onkin ymmärrettävää, ettei moinen taikuudenala sovellu nyky- tai mihinkään muuhunkaan yhteiskuntaan. Eläinten uhraaminen ei ole sinänsä laitonta, mutta sen yhdistäminen maagiseen rituaaliin on.